

Preživetje v naravi, taborjenje

Izkoristimo čudovito naravno okolje, kjer živimo in delamo! Približajmo učencu lepote naše pokrajine! Samostojno si pripravimo obrok! Ali bomo upoštevali pravila, ki jih bomo postavili sami? Ali bo prespati v naravi predstavljalo težavo ali morda izziv? Predvsem pa druženje in zabava!

Ideje o pouku drugače – taborjenju, so se porodile zelo hitro. Tako smo se 7. junija zbrali učenci 1. triade ter strokovni delavci ter tokrat pričeli naš »pouk drugače« v jedilnici na skupnem kosilu.

Pri čebelnjaku, ki ga obdajajo mogočna drevesa, smo začeli postavljati naš tabor. Na ta vroč junijski petek je namreč treba bilo poskrbeti tudi za senco. Nepopisljiv užitek je učencem, še posebej tistim, ki so tokrat taborili prvič, predstavljalo že samo postavljanje šotorov. Le-te smo prinesli od tu in tam: nekaj smo jih prispevali strokovni delavci, največ pa seveda starši naših učencev.

Čeprav smo pri načrtovanju dela v nadaljevanju predvideli poskuse v naravi, je bilo potrebno te aktivnosti časovno zamakniti, saj so se učenci predvsem želeli v šotorih družiti, si pospraviti stvari, poklepetati in se s šotorom dodobra »spoznati«. Kakšna sreča, ko si v prostoru sam svoj gospodar!

A čas v šotorih smo kar hitro zelo koristno izrabili, saj so učenci dobili nalogo, da oblikujejo pravila, ki jih bomo v skupnem druženju vsi upoštevali. Včasih kar ne moreš verjeti, kako ustvarjalni, navdihujoči, ponosni, pogumni, sočutni ... znajo biti ti naši učenci!

»Upoštevati moramo želje posameznika. Če se nekateri igrajo in povabijo k igri še koga, ta pa bi raje delal kaj drugega, je treba njegovo željo spoštovati.«

»Zvečer ne smemo biti preglasni, saj bi marsikdo že rad spal.«

To sta le dve pravili, ki so jih postavili otroci. In takoj nadaljujmo, da so se prav vsa pravila marljivo upoštevali.

Na vrsto sto prišli poskusi v naravi: mavrica v vodi, plešoče rozine, poskus s kisom in sodo bikarbono, ognjemet v vodi. Učenci so bili razdeljeni v tri skupine, delali so po postajah.

Dokazano: na taborjenju je tudi šolsko delo veliko bolj zabavno!

Ker smo v naravi, bomo si morali kar vse za večerjo pripraviti seveda sami: ognjišče, ki ga bomo zaradi varnosti zavarovali z opekami, drva ... Obisk gozda nas je sprostil, zapustili smo ga dobra naloženi s suhimi vejami.

Vsak učenec je prispeval dve opeki in naše ognjišče je samo še čakalo, da si pripravimo okusno večerjo. Takšno, kot so jo jedli nekoč: »pajani krūj«, zaseka, ocvirki, čebula, paprika, paradižnik. Učiteljica Gyöngyike nas je razveselila z domačo šunko in slanino, mi smo pa dodali še klobaso. Le katera večerja je lahko boljša od te, ki si jo pripraviš sam? In komentarji ...

»Boljše večerje še v življenju nisem jedel ...«

»Jaz pa sploh nisem vedela, da si znam sama »skuhati« večerjo!«

Sledilo je spoznavanje osnov astronomije. Učenci so ugotavljali, od česa je odvisna dolžina dneva, kaj pomeni eno leto, katere lunine mene poznamo, kako nastane Lunin in kako Sončev mrk. S tekanjem v krogu so predstavili gibanje planetov okoli Sonca. Izstrelili so tudi svojo prvo »raketo«. Najbolj zanimivo pa je bilo, ko se je stemnilo, saj smo lahko opazovali zvezde, ozvezdja, od planetov pa je bil viden Jupiter. Vsi učenci so brez težav našli Veliki voz in potem s pomočjo še zvezdo Severnico.

Veliko aktivnosti za en popoldan! Sledila je skrb za osebno higieno in nato zasluženi počitek. Po jutranjem zajtrku pa pospravljanje, podiranje šotorov in odhod domov.

Na svidenje junija 2020!

Strokovne delavke Dvojezične osnovne šole Prosenjakovci: Liljana Gal, Milena Vukan, Tjaša Banfi, Gyöngyike Kranjec, Metka Žalik in Vesna Morovič-Žunić

Túlélés a természetben, táborozás

Használjuk ki a csodálatos természetet, ahol élünk és dolgozunk! Közelítsük meg a gyermekeknek vidékünk szépségeit! Önállóan készítjük el az ételt. Be fogjuk-e tartani a szabályokat, amelyeket önállóan állítottunk össze? A természetben az alvás nehézség lesz-e, vagy talán kihívás? Igazából pedig csak társalgás és jó móka.

Az ötletek a másféle tanulásról - táborozásról nagyon gyorsan jöttek össze. Június 7-én egybegyűltünk az 1. harmad tanulóit, valamint a pedagógusok, és elkezdődött a »másabb tanulás« az ebédlőben egy közös ebéddel.

A táborunkat a méhesnél, a terebélyes fák alatt kezdtük el a sátrak felállításával. Ezen az izzó nyári napon az árnyékról is kellett gondoskodni. Leírhatatlan élmény volt már a sátrak felállítása azok gyerekek számára, amelyek először táboroztak. A sátrakat mi pedagógusok, valamint a szülők kölcsönözték.

A munkaterv szerint már is következtek volna a kísérletek a természetben, de ezeket elhalasztottuk, mivel a sátrakban annyi mindent el kellett pakolni, rendet rakni, társalogni. Milyen szerencse, hogy a sátorban önmagad vagy a gazda!

Alkalmazkodtunk és gyorsan kihasználtuk a sátorokban telt időt. A tanulók azt a feladatot kapták, hogy önállóan állítsák össze a szabályokat, amelyeket a táborozás folyamán be kell majd tartani. Sokszor nem is lehet elhinni, milyen ötletesek, büszkék, bátrak, együttérzők... lehetnek a mi tanulóink.

»Igénybe kell venni minden egyes tanulót. Ha valakik játszanak és behívnak a játékba még valakit, az pedig inkább mást szeretne játszani, el kell fogadni a döntését.«

» Este nem szabad hangoskodni, hiszen mások már aludni szeretnének.«

Ez csak két szabály, amelyeket a gyerekek állítottak össze és el kell mondani, hogy igen be is tartották őket.

Sorra kerültek a kísérletek is: szívárvány a vízben, táncos mazsolák, kísérlet ecettel és szódabikarbónával, tűzijáték a vízben. A tanulókat három csoportba osztottuk, állomásokon dolgoztak.

Bebizonyosodott: a táborozáson a tanulás is sokkal nagyobb móka!

Mivel a természetben voltunk, a vacsoráról is egyedül kellett gondoskodnunk: tűzhelyről, amelyet a biztonság szempontjából téglával raktuk körbe, fáról... az erdőbe sétáltunk, ott lazítottunk és sok-sok száraz ággal tértünk vissza a táborunkba.

Minden tanuló két téglát hozott és a tűzhely már el is készült, majd finom vacsorára került a sor. Olyan vacsorára, amelyet valamikor készítettek: pirított kenyér, felvágott, töpörtyű, hagyma, paprika, paradicsom. A Gyöngyi tanító néni külön meglepett bennünket házi sonkával és szalonnával, mi pedig hoztunk még virslit. Ugyan melyik vacsora lehetne jobb annál, amit önmagunk készítettünk el?

És a kommentek....

» Jobb vacsorát még soha az életemben nem ettem.«

» Én meg nem is tudtam, hogy egyedül el tudom készíteni a vacsorát«

Következett a csillagászati alpelvek ismerete. A tanulók találgatták, hogy mitől függ a nap hossza, mit jelent egy év, milyen holdállásokat ismerünk, hogyan keletkezik a Hold- és a Napfogyatkozás. Körbeszaladgálással bemutatták a bolygók mozgását a Nap körül. Kilőttük az első »rakétánkat« is. Talán a legérdekesebb az volt, amikor besötétedett és a csillagokat lehetett tanulmányozni. Látni lehetett a Jupiter bolygót. Minden tanulónak sikerült megtalálni a Göncölszekeret, besegítéssel pedig a Sark csillagot is.

Sok tevékenység egy délutánra! Következett a tisztálkodás és a megérdemelt pihenés, alvás. Másnap a reggeli után pedig elpakolás, a sátrak lebontása és hazaindulás.

Viszontlátásra 2020 júniusában!

A KÁI, Pártosfalva szakdolgozói: Gal Liljana, Vukan Milena, Banfi Tjaša, Kranjec Gyöngyike, Žalik Metka in
Morovič-Žunič Vesna